

den anden ægtefælle har været utro eller har deltaget i et lignende seksuelt forhold. Skilsmisse kan dog ikke kræves, hvis ægtefællen har været indforstået med handlingen eller senere må anses at have frafaldet sin ret.

Stk. 2. Skilsmisse kan ikke opnås på grundlag af et seksuelt forhold, der har fundet sted, mens ægtefællerne er separeret.

Stk. 3. Ansøgning om skilsmissebevilling må indgives eller retssag anlægges inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen, og inden 2 år efter, at den er foretaget.

§ 37. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har gjort sig skyldig i ægteskabsbrud eller andet forhold, der kan sidestilles hermed. Skilsmisse kan dog ikke kræves, hvis ægtefællen selv har givet anledning til handlingen eller må anses at have frafaldet sin ret.

Stk. 2. Hvis hensynet til børnene eller andre vægtige grunde på afgørende måde taler derfor, kan der i stedet for skilsmisse gives separation.

Stk. 3. Sag må anlægges eller ansøgning om bevilling indgives inden 6 måneder efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen, og inden 2 år efter, at den er begået.

Vold

§ 34. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har udøvet forsætlig vold af grovere karakter over for denne eller børnene.

Stk. 2. Ansøgning om skilsmissebevilling må indgives eller retssag anlægges inden 1 år efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen, og inden 3 år efter, at den er begået.

§ 39. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har udøvet forsætlig vold af grovere karakter over for denne eller børnene.

Stk. 2. Sag må anlægges eller ansøgning om bevilling indgives inden 1 år efter, at ægtefællen er blevet vidende om handlingen, og inden 3 år efter, at den er begået.

Bigami

§ 35. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når

den anden ægtefælle har indgået nyt ægteskab i strid med § 9.«.

§ 36. En ægtefælle har ret til skilsmisse, når den anden ægtefælle har indgået nyt ægteskab i strid med § 9.

4. § 42, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

§ 42. Separation og skilsmisse gives ved dom eller bevilling. Separation i henhold til § 37, stk. 2, kan dog kun gives ved dom.

Stk. 2. Bevilling kan kun meddeles, såfremt ægtefællerne er enige om at ønske separation eller skilsmisse ved bevilling og enige om de i §§ 46, 49 og 54-56 nævnte vilkår, jf. dog § 45. Spørgsmål om størrelsen af underholdsbidrag kan ægtefællerne henskyde til overøvrighedens afgørelse. Bevilling udfærdiges af justitsministeren eller af overøvrigheden efter justitsministerens bemyndigelse.

Stk. 3. Findes det betænkeligt at meddele bevilling, skal bevilling nægtes.

5. § 43 ophæves og i stedet indsættes:

» § 43. Efter begge parter ønske kan der ske mægling ved præsten. Regler herom fastsættes af kirkeministeren efter forhandling med justitsministeren.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte regler om frivillig rådgivning af ægtefæller, inden der meddeles separation eller skilsmisse.«.

§ 43. Inden sag til opnåelse af separation eller skilsmisse anlægges, eller bevilling meddeles, skal der forsøges mægling mellem ægtefællerne om fortsættelse af ægteskabet. Mægling foretages af præsten eller, hvis begge parter ønsker det, eller de ikke hører til samme trossamfund, af overøvrigheden eller efter dennes bemyndigelse af politimesteren. Sag kan ikke anlægges eller bevilling meddeles, medmindre mægling er afsluttet inden for de sidste 6 måneder.

Stk. 2. Undlader en ægtefælle trods tilsigelser at give møde til mægling, er mægling med den anden ægtefælle tilstrækkelig. Det samme gælder, hvis en ægtefælle er forgæves eftersøgt. Mægling bortfalder for en ægtefælle, der ikke har ophold her i landet.

Stk. 3. Justitsministeren fastsætter regler om foretagelse af mægling og kan fastsætte frister for mæglingens afslutning.